

PLANER HAR EKSISTERT LENGE I ISRAEL OM Å BYGGE DET TREDJE TEMPEL

PLANER HAR EKSISTERT LENGE I ISRAEL OM Å BYGGE DET TREDJE TEMPEL

Av Jan Lilleby

Mange fraksjoner innen kristenheten har deres egen versjon av hvor viktig det skulle være at Israel bygger et tredje tempel.

Noen holder det for en oppmuntrende og positiv sak, og tror at dette er Guds inngrep og en velsignelse for jødene og Israel. Andre deler av kristenheten er mer reserverte til tanken om at et slikt tempel vil være noen velsignelse, det være seg kristenheten, jødedommen eller andre religiøse grupper i verden.

Det hersker utstrakt uenighet i saken.

Stifteren av Israels ferske Zehut parti (ytterste høyre) – Moshe Feiglin, sa på en konferanse den 3. april 2019:

«Jeg vil at vi starter byggingen av et tredje tempel, ikke om en to tre år, men nå med én gang!»
(www.timesofisrael.com).

Han ble kastet ut av Likud partiet og startet dermed sitt eget parti og fikk en forbausende stor oppslutning etter hvert.

Mitt eget synspunkt vedrørende et tredje tempel som skal reises i Jerusalem, er at det ikke nødvendigvis skal bli et tempel for Gud. En av grunnene til det, er at jeg har notert meg at det er profetert om et spesielt tempel, som Esekiel fikk åpenbart i syner av Herren, og finnes omtalt i Esek. 46-47. Det kunne nok være fristende å tenke at dette tempel må være det tredje tempel, - men det blir umuliggjort ved at

vi lærer i Esek. 47, 1-3 at det finnes vannkanaler i det:

«Så førte han meg tilbake til husets inngang. Og se, det kom vann ut under husets dørterskel mot ØST. For forsiden av huset vendte mot øst. Og vannet rant ned fra høyre siden av huset, SØR for alteret. Så lot han meg gå ut gjennom NORDPORTEN og førte meg omkring utenfor, til den ytre porten, til den porten som vender mot ØST. Og se, det vellet vann fram fra den høyre siden. Mannen gikk nå mot ØST med en målesnor i hånden og målte tusen alen. Så lot han meg vade gjennom vannet, og det nådde meg til anklene.»

Leser vi videre, får vi de kjente ordene om «dobbel bekken» - et bilde mange predikanter har åndeliggjort og brukt i sine prekener om frelse.

Men Eskiels syn der han får detaljer om et fjerde tempel, er ikke et tempel oppe i himmelen, men det er i Jerusalem i det at Tusenårsriket med Jesus som konge er opprettet. Byen vil bli herjet i trengselstiden, men vil bli gjenoppbygget og restituert - og da er det at det virkelige millenistiske tempel blir reist. Oljeberget skal jo revne og deles i to ved Jesu komme, og dette kan gi anledning til at vannkanaler mv. kan bygges. Tiden alene vil vise dette.

Det tredje tempel vil etter det jeg kan forstå av Bibelen, ende opp som det annet tempel som kong Herodes fullførte i år 48 e. Kr. Kanskje vil det ikke bli slik at det ikke skal levnes sten på sten, slik Jesus profeterte om det andre tempel og som ble lagt flatt til jorden av romerhæren i år 70. Men det vil nok bli ødelagt, sannsynligvis ved brann. (Ref. f. eks. Åp. 17, 16-18 om Babylon skjøgen som brennes).

I Åp. 11, der vi får se de to vitnene (Moses og Elias) - blir Johannes i synet bedt av engelen om å måle det tredje tempelet:

«Og det ble gitt meg et rør, likesom en stav, med de ord: Stå opp og mål Guds tempel og alteret og dem som tilber der! Men forgården utenfor tempelet, la den være, og mål den ikke. For den er gitt til hedningefolkene, og de skal trække ned den hellige stad i førtito måneder.» Vers 1-2.

«Og jeg vil gi mine to vitner å profetere i ettusen to hundre og seksti dager kledd i sekk.» Vers 3.

Det at de to vitnene og tempelet ikke blir nevnt før i Åp. 11, altså etter at de syv seglene brytes der det faller plager og katastrofer over Israel fordi Den store Trengsel har startet – se kap. 6 til 10 – betyr ikke at de viser seg i Israel i ettertid av det som skjer når seglene brytes. Nei, de to vitnene blir omtalt i en tidsramme der tidsrammen faktisk plasserer dem idet at trengselen starter opp! Det er som følger:

Åp. 11, 3 gir oss 1260 dager der de to skal profetere – altså $3\frac{1}{2}$ år – som er de første $3\frac{1}{2}$ årene av de i alt syv år med trengsel i Israel. Med andre ord, de to profetene starter trengselstiden idet de begynner å profetere ut de kommende straffeplagene mot Israel som vi jo leser om i kap. 6-10 – vann gjøres til blod, himmelen stenges for regn, og en mengde fryktelige plager følger. De advarer nasjonen akkurat slik Moses advarte Egypt før plagene fra Gud kom over dem. Ofte ett døgnns varsel ble gitt egypterne til å søke dekning.

Det er ingen tvil om at de 1260 dagene er de første tre og ett halvt år av de syv år med trengsel: De drepes jo etter de dagene og ligger døde på gaten i Jerusalem. I den forbindelse annonserer engelen for Johannes at det andre vé-rop er nå over. Ergo, det gjenstår enda et vé-rop, noe som befester at dette ikke er i slutten av de syv årene. Se Åp. 11, 14. I Åp. 12 og 13 ser vi at de forfulgte messianske troende rømmer ut i Judeas ørken, vi ser også at Antikrist innfører sitt merke støttet av Den falske Profet, osv.

Derfor er det helt sikkert at alt som skjer etter de to vitnene er borte, hører inn under de såkalte «42 måneder» - den siste halvdel av trengselstiden. Det annet vé-rop avsluttes med en kraftig domshandling fra Gud, idet et jordskjelv legger en tredjedel av Jerusalem i ruiner samt 7000 døde, Åp. 11, 13. Vi bør også huske her, at like før dette skjer at de to vitnene drepes, så har Israel blitt plaget av skrekk-uhylene fra avgrunnen (ute fra verdensrommet!) som stakk dem med skorpionliknende brodder og påførte dem uhørte smerter. De søkte døden for disse plagene, men klarte ikke å finne den. Altså en overnaturlig plageform påført de som følger Antikrist, Åp. 9, 1-12, og med dette skrekkscenariet er det første vé-

rop over.

De to vitnene□□ blir altså nevnt i forbindelse med at Johannes i synet bes om å måle tempelet. Staven som brukes av Johannes er et bilde på at de blir vurdert etisk/moralsk...altså ikke□□ målt på antall eller høyde/lenge/bredde mål. Det er en□□ kritisk vurdering□□ av den virksomhet som alt for lengst er i gang i tempelet:□□ Mål alteret og tempelet og DEM SOM TILBER DER sier engelen til Johannes.□

Bildet: Moses og Elias taler med Jesus om hans forestående død, Matt. 17, 1-11; Luk. 9, 28-31. Skal man kunne kalles for□□ vitne i bibelsk forstand□□ – så kreves det at man har vært sammen med Jesus og talt med ham ansikt til ansikt. Det har både Moses og Elias. Dermed er det satt presedens.

Dette□□ at Johannes bes om å□□ måle/teste de i tempelet□□ lyder ikke som om tilbederne skulle ha Guds velbehag over seg, gjør det vel?

Visste du at□□ alteret for det tredje tempel□□ allerede er ferdiglaget? Det er sammensatt av elementer som passer hverandre, og gjør at alteret kan monteres eventuelt demonteres etter ønske, eventuelt flyttes mv. Se□□ www.jewishvoice.org□□ om du selv vil sjekke slike detaljer.

Vær allikevel klar over at mye av alt det som ligger på nettet om det tredje tempel er rene spekulasjoner. Man er nødt til å sile ut ting ved hjelp av Bibelens ord.□□ Det er dette jeg prøver å gjøre herved.

Johannes får vite at forgården i det tredje tempel ikke skulle måles (vurderes kritisk) for den var gitt til hedningefolkene. Disse var gitt å trampe ned Jerusalem (dominere i Jerusalem, mulig en soldat kontingent fra FN?) i førtito måneder. Dette er de 3 ½ siste årene av de syv års trengsel. Det er i denne □□ perioden at Antikrist tiltar seg makt og setter seg i det tredje tempel og forlanger å bli tilbedt som

Gud og messias for Israel.

Paulus i 2. Tess. 2, 4 om dette:

«Han er den som står imot og som opphøyer seg over alt som blir kalt gud eller helligdom, så han setter seg i Guds tempel og utgir seg selv for å være Gud.»

De 42 månedene med hard trengsel og forfølgelse i Israel begynner idet vi finner Åp. 11, 7 at de to vitnene har fullført sin tjeneste, så blir de drept av Antikrist, Dyret:

«...da skal dyret som stiger opp fra avgrunnen, føre krig mot dem, og seire over dem og drepe dem.»

Det de to vitnene har profetert om plager og straffetegn har blitt oppfylt, Israel er i opprør og et grusomt kaos – og som Jesus sa i sine profetiske advarsler, *folket gruer seg* for alt det som kommer over landet. De gruer seg fordi de to profetene forkynner dem på forhånd hva som straks skal komme av plager (Luk. 21, 25-27).

Antikrist, Dyret, står fram og krever tilbedelse og full lydighet idet de to profetene er drept. Nå blir Dyrets merke (logo) innført ved tvang. Bare de som tar på seg dette merket (som er *heksagrammet* i Israels flagg, okkult tallverdi er 666) får kjøpe og selge. Ut av denne tvang vil mange nekte å lyde, og de blir drept.

Så jeg kan med Bibelen i hånd iallfall slå fast at det tredje tempel er tatt i bruk og at Israels troende går inn der og tilber...antakelig noen få år før selve trengselstiden begynner. Før de syv årene begynner å løpe. Derfor, det tredje tempel kan bli påbegynt når som helst. Det er intet i Bibelen som skal måtte oppfylles før dette kan bygges.

Det er bilder på internett som viser en tenkt plassering, nemlig side-om-side med Al-Aksa moskeen på tempelhøyden. Dette kan bli scenariet om ikke lenge. Vi får bare følge med på nyhetene og nettet. Den store trengselstiden KAN IKKE BEGYNNE før tempelet er på plass og i faktisk bruk av 'troende' jøder (ikke Jesus-troende, obs).

Jeg er av de bibellærere som holder det sionistiske Israel å være Babylon den store, mor til skjøgene, slik vi ser i Åp. 17-18. I Peters brev hilser han de messianske troende i sin levetid, fra *Babylon*.

Peter skrev brevet da han var i Jerusalem, og brukte bevisst kallenavnet Babylon om denne byen (1.

Pet. 5, 13). Der de hadde korsfestet Jesus og også hadde drept flere messianske troende jøder. Åp. 11, 8 gir oss endog beskere kallenavn på Jerusalem: «..som i åndelig mening kalles Sodoma og Egypt.» Her har virkelig Gud Herren stemplet passene til sionistene! Det er de to vitnene som kaller dem dette.

Dermed er det ganske skremmende og tidsmessig pussig, at i disse dager ble det (for kort tid siden) presentert planer med tegninger og utredninger fra entreprenør selskapet Azrieli Group, der et stort tårn i glass og betong skal reises i Tel Aviv. Se bildet og den nære likhet dette nye tårnet har til det gamle maleriet som er gjort av det opprinnelige tårnet i Babel!

Det skal bli midtpunktet i et byområde kalt «Tel Aviv Azrieli Center Complex», og byggekostnadene er beregnet til – klyp deg i armen – 666 mill. US-dollar. Presentasjonen var den 18. april 2019.

Hele det ulovlige jødiske nasjonsprosjektet, slik Gud Herren ser det, er ikke en plattform for ham, men en plattform for den kommende falske messias, Antikrist. Dette er det ingen tvil om.

Jesus demoniserte den da framtidige sionistiske jødestat i sin refs til fariseerne i Matt. 12 – historien om mannen som ble befridd fra en demon. Han liknet dette med at likesom jødene skulle bli kastet ut av landet (ved romerne i år 70) – skulle de komme tilbake til der de var kastet ut fra, men da ha med seg «syv andre onde ånder, verre enn den selv».

Les min artikkel her på nettsiden om Matt. 12 og hvordan Jesus forutsa sionismen og knyttet dette opp mot besettelse av onde ånder!

Helbredelse ved tro og håndspåleggelse

Helbredelse ved tro og håndspåleggelse

Av Jan Lilleby

Det er ingen tvil om at mirakelløfter gitt til apostlene av Jesus, ikke kan overføres til menighetens tidshusholdning.

I alle ting som Jesus sa og gjorde – slik rapportert i de fire evangelier – blir udiskutabelt å finne under hans egne klare utsagn om at han var *bare utsendt til de fortapte får av Israels hus (Matt. 15, 23)*.

Paulus, i år 58 da han skrev Romerbrevet sa om Kristus akkurat det samme:

Rom. 15, 8: «*For jeg sier: Kristus er blitt en tjener for de omskårne for Guds sannferdighets skyld, for å stadfeste løftene til fedrene.*»

I hele tiden med Jesu tjeneste i Israel og apostlenes fortsettelse av hans tjeneste rapportert i Apostelgjerningne, helt opp til Paulus i Rom – hele 30 år bibelhistorie, var Israel og jødene i Guds øyne segregert i forhold til verden. De var innhegnet og utskilt fra verden bak et gjerde, en skillevegg, nemlig Moseloven med dens bud og forordninger. (I Ef. 2, 14-15 ser vi at gjerdet ble revet ned, idet Paulus fikk åpenbart hemmeligheten med det nye nådeevangeliet i år 62). Vi hedninger var altså utestengte fra Israels anliggender. Vi kunne til nød bli proselytter – men dette betød ikke at døren ble slått på vid vegg for hele verden (Ef. 2, 12). Nei, Israel var fremdeles atskilt og hadde sine egne særløfter.

Alt Jesus sa, gjorde og **lovte sine troende jøder** det var særlige løfter og gjerninger. Som Paulus siden uttalte i Rom. 1, 16 – «Jøde først så greker».

Mark. 16, 17-18: «*Og disse tegn skal følge dem som tror: I mitt navn skal de drive ut onde ånder. De skal tale med tunger. 18: De skal ta slanger i hendene, og om de drikker dødelig gift, skal det ikke skade dem. På syke skal de legge sine hender, og de skal bli helbredet.*»

Vers 20 bare understreker for oss at Markus skrev ned en «Det var en gang, men det er nå helt avsluttet» - fortelling. Han ser seg altså tilbake og sier: «Men de gikk ut og forkynte over alt. Og Herren virket med og stadfestet Ordet ved de tegn som fulgte med.»

Enhver bibelforsker og teolog har forstått at det ikke er funnet noen beviser eller skrifter som forteller om at Gud reiste opp nye apostler etter at de 13 (inkl. Paulus) var døde. Og heller ikke kom det noen nye apostler fram i deres levetid. Tallet var helt frosset.

Uttrykket i Mark. 16, 20 «...de gikk ut og forkynte overalt...» blir av Lukas' skrivning av Apostelgjerningene klart rapportert, og viser at Peter og de elleve BARE gikk ut i Israels land. Selv etter at Peter hadde talt til noen hedninger i Kornelius' hus i Apg. 10, så fortsatte apostlene med bare å tale til jødene i Israel (Apg. 11, 18-19).

Kun Paulus gikk utenfor, til jødene i diasporaen i det østlige Romerriket. Hele Apostelgjerningene er en utbrodering i masse detaljer, av Mark. 16, 20.

Hva gjelder Jesu ord om at man ikke ville bli skadet dersom man eventuelt kom til å drikke dødelig gift, finnes det intet tilfelle nevnt i Apostelgjerningene. Og det nevnes bare ett tilfelle der en apostel ble slange-bitt, Paulus i Apg. 28, 3-5.

Det finnes helsprøe sekter i USA som bokstavtolker ordet om å ta slanger i hendene med vilje. De bruker slike i møter og vil derved prøve å bevise at dersom du er kristen så kan ikke slanger skade deg! Har du hørt noe så vanvittig og sprøtt? Og det verste er at slanger til tross, så klarer slike sekter å vinne tilhengere. En skamplott i kristenheten. Det ene tilfellet ved Paulus på Malta beviser uten spor av tvil, at slangen som bet ham skjedd ved uhell. Han så seg ikke nøye fore da han sanket kvistved for å lage et bål. Paulus fikk oppleve at han hadde intet mén av bittet, og de innfødte ble forbauset over dette, og de trodde at kanskje hadde en gud besøkt dem.

En lokal misjonær fra Tønsberg, min hjemby, drev tidvis misjon i Nigeria. Han opplevde ikke bare medgang blant muslimene der nede. Ved en anledning hadde de prøvd å drepe ham, ved å kople elektrisk strøm til klestørk-stativet (som hadde snorer av metall) og misjonæren fikk et kraftig støt og ble slått ut. Han overlevde heldigvis. Men var dårlig i flere dager.

Men en dag ble den samme misjonæren bitt av en giftig slange, og ble kraftig syk i mange dager. Det var uvisst om hvordan dette skulle gå, men etter en tid kom han på bedringens vei (mulig at de fikk skaffet seg et serum mot giften).

Misjonæren opplevde ikke å være under slik guddommelig beskyttelse som Paulus – for om ham står det at han hadde intet mén av det. Apostlene hadde særlige løfter og kraft som ikke vi i vår tid kan si virker. Menigheten har ikke tatt over mirakelløftene som Jesus talte til de fortapte

får av Israels hus (Matt. 15, 23). De troende messianske jøder har i kristen evangeliehistorie vært under helt spesielle løfter som ikke har noen gyldighet i vår tid.

I vår tid – særlig i pinsekarismatiske kretser – ber man om helbredelse og bruker håndspålegging. Og ingen blir helbredet (av håndspålegging) – for i vår tid er det inngrodd praksis at den syke som har søkt forbønn også går til doktor og tar behandling eventuelt på sykehus. I Apostelgjerningene finner vi ingen slik praksis overhodet! Der ble de alle helbredet, for dette hadde Herren lovt spesielt til sine messianske troende jøder i den tiden.

Jeg oppfordrer leseren til å lese min artikkel-serie her på nettsiden om dette med misjonsbefalingen. Den er i fire deler, og gir en bedre innsikt i hele forholdet som gjelder forskjellen på da og nå hva gjelder ting som berører menighetens tid.

Se også gjerne artikkelen om Svein Magne Pedersens healing-virksomhet, en evangelist som uten å ville innrømme det, egentlig driver hvitemagi og okkult healing. Han skjønner ikke selv at virksomheten er helt ubibelsk og ikke støttes i Bibelen. Han ser imidlertid ut til allikevel å ha en personlig tro på Jesus Kristus og er således å regne som en frelst person. Men dette gir ikke noe alibi til å holde på med en slik tvilsom virksomhet. Tar han overhodet imot korreksjoner?

Bare apostlene – og Bibelen viser at de var kun i et totalt antall på 13 menn – hadde kraft og myndighet til å drive håndspålegging og helbredelser, samt noen få utenom dem, slike som Filip og Stefanus:

Apg. 5, 12: «Det skjedde mange tegn og under blant folket ved apostlenes hender. Med ett sinn pleide de alle å samles i Salomos Søylegang.

Vers 15-16: «Folk bar til og med de syke ut på gatene, og la dem på senger og bårer, for at iallfall skyggen av Peter kunne falle på dem når han gikk forbi. 16: Også fra byene rundt Jerusalem kom det mengder av folk som førte med seg syke og slike som var plaget av urene ånder. **Og alle ble helbredet.**»

Peter i sin tale til forsamlingen i Kornelius' hus:

Apg. 10, 36-38: «Det ord som han sendte til **ISRAELS BARN**, da han i evangeliet forkynte fred ved Jesus Kristus – han er alles Herre – det kjenner dere, dette ordet som har gått ut over **HELE JUDEA**. Det hadde sin begynnelse fra Galilea, etter den dåp som Johannes forkynte – og taler om at Gud salvet Jesus fra Nasaret med Den Hellige Ånd og kraft, han som gikk omkring og gjorde vel og helbredet alle dem som var underkuet av djevelen, fordi Gud var med ham.»

Vi må aldri gjøre det spesielle i Bibelen om til noe generelt. Tegn, under og mirakler, helbredelser ved håndspålegging, det hørte til den spesielle utvalgte messianske troende forsamling i Israel, og har aldri vært tilbudt til verden der ute generelt!

Karismatikkens hjemmelagde 'Mirakler'

Særlig i nyere tid har det utkrystallisert seg diverse praksiser i forbindelse med forbønn for syke i kristne møter.

Når man gjennom årene finner at de virkelige nådegavene i 1. Kor. 12-14 aldri fungerer/virker, så mangler det ikke på fri fantasi og oppfinnsomhet i leieren!

Tidlig på 1970-tallet kom det noen predikanter fra USA på besøk, som hadde en spesialitet når de ba for syke: De ble satt på en stol og predikanten fikk de til å strekke ut bena. Derved kunne man se at hos enkelte var det ulik lengde på bena. Så la predikanten hendene på vedkommende, og holdt bena fram så man kunne se at den fot som var litt kortere enn den andre, vokste ut til samme lengden. Dette forbauset mange. Men i nyere tid er det fremkommet at slik praksis/fenomen finner sted i ikke-kristne åndelige sammenhenger! Såkalte verdslige healere og sjamaner mv. gjør slike 'mirakler' uten at Gud eller Jesus nevnes. Det er altså rett og slett okkultisme og hvitemagi, og har intet å gjøre med Gud og Den Hellige Ånd.

En av de kjente predikantene som nesten har hatt det som varemerke, Benny Hinn, drev og blåste på de framømte i bønnekøen og noen ganger viftet han med dress jakken, og de falt om kull i gulvet. Eller - som andre ganger, så 'tøtsjet' han lett på deres panner og de falt i gulvet en etter en. Hinn påstod selvsagt at det var Gud og Den Hellige Ånd som virket på dem slik. I norsk kristenhet fikk dette kallenavnet 'Å falle i ånden'.

BILDE: Hinn vifter med jakken og folk faller i gulvet.

Samtidig med slike ting fra og med tidlig 1970-tallet og opp, så ble det mer og mer alminnelig at kveldens predikant, norsk eller utenlandsk, drev med å kalle folk fram til forbønn ved å nevne at den eller den person i salen, led av den eller den sykdom. De ble deretter bedt om å komme fram til forbønn.

Mye annet kunne vært nevnt – men dette får holde.

Intet av disse ovennevnte foreteelsene finnes framstilt i Bibelen. Ingen apostel eller profet i Bibelen hadde noen slik framgangsmåte eller 'åndelig gave'. Det eksisterer ikke overhodet.

De som driver med slike ting, driver med juks i Jesu navn, og dette er alvorlig. Det er direkte farlig åndelig talt, å drive med ting som enten grenser til, eller direkte er okkult. Sjekk Ef. 6 om at menighetens troende er i en kamp, ikke mot kjøtt og blod, (menneskelige krefter) men mot:

«...mot maktene, mot myndighetene, mot verdens herskere i

dette mørke, mot ondskapens åndehær i himmelrommet.»

Dette er ikke demoner (de må ha et legeme for å ytre seg og virke) – det er de såkalte **falne englestyrkene som er i samspill med Satan**, djevelen.

Apostelen ber oss å ha Guds fulle rustning på, så vi kan gjøre motstand på den onde dag og bli stående etter å ha overvunnet alt. Når vi eksempelvis ser falsk åndelig healing-praksis, så gjør vi motstand og bekjemper dette. I mitt tilfelle advarer jeg per skriftlig på min nettside. Men det er også viktig å forklare for de troende hva som er gitt oss i evangeliet og hva som ikke er gitt oss.

Misjonsbefalingen i Matt. 28 ble aldri talt til menigheten, men bare til Israels messianske troende DEL 4

Misjonsbefalingen i Matt. 28
ble aldri talt til menigheten,
men bare til Israels messianske troende.

DEL 4

Av Jan Lilleby

Det er siste del i artikkel serien. Jeg ønsker bare å runde det hele av med en liten påminnelse om hvordan virkeligheten er i forhold til Matt. 28.

Tenkt deg at de fleste av våre misjonærer og forkynnere, de leser fra misjonsbefalingen i Matt. 28 så fort det er snakk om misjon og evangelisering. Dette er jo også, naturlig nok, et av de viktigste emner man finner i menighetenes forkynnelse og prekener. Vi må ut og fortelle verden om frelsen i tro på Jesus Kristus.

Det er ikke mange kristne har klart å ha oppe i deres bevissthet når misjon og evangelisering er temaet, er det **pussige faktum** at verken de fire evangelier eller Apostlenes Gjerninger fantes utgitt og kunne leses i apostlenes virketid slik det er beskrevet i NT!

Med andre ord, du ville aldri fått høre noen apostel eller predikant på den tiden, stå opp og lese høyt fra misjonsbefalingen. Så allmuen visste lite, hvis noe i det hele tatt om hva eksakt Jesus hadde sagt om å misjonere.

Bare apostlene visste hva som var befalt dem. Men apostlene gikk ikke rundt og lærte og leste opp fra Matteus Evangeliet, eller Markus, eller Apostelgjerningene. Da Peter refererte til misjonsbefalingen som Jesus hadde gitt dem, i talen i Kornelius' hus, kunne ingen si «Slå opp Matt. 28, vers 19-20». Hva Peter sa var dette: «*Det ord som han sendte til Israels barn, da han i evangeliet forkynte fred ved Jesus Kristus – han er alles Herre – det kjenner dere – dette ordet som er gått ut over hele Judea. Det hadde sin begynnelse fra Galilea, etter den dåp som Johannes forkynte.*» (Apg. 10, 36-37). Han påpekte ingen særskilt «Misjonsbefaling» med en eksakt ordlyd, men det faktum at tilhørerne i huset der, hadde hørt om dette helt fra tiden da Jesus selv var i Israel.

Jo, jeg er klar over at det ikke ville vært naturlig å holde en misjonsoppfordring overfor tilhørerne i Kornelius sitt hjem – det var jo dem som ble misjonert, og de opplevde at Ånden falt på dem og de talte i tunger og med profetiske ord (vers 44-46).

Enda Peter og de elleve hadde hørt misjonsbefalingen face-

to-face med Jesus etter hans oppstandelse. Det er også stort sett antatt at apostlene selv ikke hadde skrevet ned sine egne dagbok-notater som huskehjelp, men de hadde bare Jesu talte ord i sin hukommelse. Apg. 1 viser at Jesus brukte 40 dager på å lære dem om forkynnelsen av Guds Kongerike, så de var nokså godt innprentet de gjeldende arbeidsoppgaver. Her vil jeg også poengtere det viktige element i virksomheten: Apostlene gjorde disipler av de troende jøder i Peters virketid. Men de ble ikke gjort til arve-apostler. Apostlene så på seg selv som DE ENESTE som skulle utføre Jesu befaling om å tale til Israel. En dag ville de være ferdige med dette – jeg skal komme tilbake til det nedenfor. Så det er umulig at «Misjonsbefalingen» var gitt slik at oppdraget skulle gå arv-i-arv ned gjennom fortsettende generasjoner! Dette kommer vi ikke utenom. Paulus' skriv, Efeserne og Kolosserne derimot, de er gitt for å gis videre generasjon for generasjon.

Matteus Evangeliet regnes av mange teologer og bibelforskere å ha vært skrevet omkring år 80 e. Kr. Markus Evangeliet kort tid senere. Lukas og Apostelgjerningene ble skrevet tidligst i år 62 e. Kr. Opplysningene er hentet fra Store norske Leksikon og fra Zondervan Academic. Ingen evangelier ble utgitt ved navn, de var alle utgitt anonymt. Peters tale og Kornelius' hus i Apg. 10 var cirka år 40-41 e. Kr.

Når det er helt beviselig at ingen av datidens evangelister, apostler og eldsteledere gikk omkring og brukte samme tekster som vår tids misjonærer, da blir hele denne saken ganske pussig og man klarer ikke holde tilbake et aldri så lite flir. Hvor godslige og naive vi er når vi behandler Guds Ord. Hvor korttente vi ofte er.

Og for Nordens vedkommende i forhold til evangeliet – så er det ingen skriftlige spor å finne, før år 997. Da fant man skrifter på Island, som nevnte Kristus og troen på ham.

Olav Den Hellige innførte – litt kort fortalt - kristendommen (katolisismen) ved sverdet og påtvang omvendelse og dåp. Dette var visst også en måte å forstå misjonsbefalingen på? Snakk om lære-galskap.

Men hvor ofte hører du Ef. 3, 8-9 sitert og opplest i møtene for å oppfordre til misjon, - altså ord som er den **virkelige misjonsbefaling** som gjelder oss, menigheten?

«Til meg, den minste av alle de hellige, ble den nåde gitt å forkynne hedningene evangeliet om Kristi uransakelige rikdom, **OG Å OPPLYSE ALLE** om hvordan husholdningen er med denne hemmelighet som har vært skjult fra evige tider i Gud, han som skapte alt ved Jesus Kristus.» Skrevet år 62 e. Kr.

Peter var ikke gitt å opplyse alle – men bare jødene i Israel, de omskårne. Men Paulus ble gitt å gi oss, hedninger i de andre nasjonene, et internasjonalt nåde evangelium. Peters evangelium var bare det nasjonale evangeliet om jødernes lovte kongerike i Israel, med Jesus som konge.

De kristne i Romerriket på Paulus' tid var lært opp av

apostelen og hans medarbeidere, og hadde mottatt nåde-evangeliet slik vi leser i Efeserne og Kolosserne. Ingen av de troende hadde noensinne hørt om, og langt mindre lest de historiske skrivenne fra Matteus, Markus, Lukas og Johannes. □ Paulus sin lære og hans frie nåde-evangelium for hele verden, var allerede dominant i den tidlige kristenheten! □ Men det er mulig at Lukas evangeliet ble lest etter hvert, fra år 62 e. Kr. Enkelte teologer mener Lukas kom ut som skrift i år 73, altså etter at Israel var ødelagt. □

Mens kristne pastorer og evangelister i vår tid □ **begynner i feil ende**...og baserer sin lære og sine prekener på det som forfattere hadde samlet av kunnskap om historikk rundt det som skjedde da Jesus stod fram og sendte ut sine tolv disipler for å forkynde budskapet om kongeriket for Israel og forvente Jesu gjenkomst i deres levetid. □ □ De fire evangelier ble skrevet □ □ etter □ □ at toget for lengst hadde forlatt stasjonen! De avspeiler det som engang var. Og de er absolutt ikke troslære i noen form. □ □ Jesus sa tydelig at han var □ □ *sendt bare til Israels hus*, ikke glem dette.

I Apg. □ □ 19, 23 vises □ □ oss at hele den bevegelsen som oppstod ved Paulus' virksomhet etter hvert fikk tilnavnet «Veien». □ □ Han hadde arvet på seg dette tilnavnet som allerede var samme som den tidlige bevegelsen i Israel ble kalt, Apg. 22, 4 er fra Paulus' tale til mobben ved tempelet i Jerusalem:

«Denne Veien forfulgte jeg til døden...».

Men så ble Paulus slått ut av den kjente visjonen på Damaskus-veien, og Paulus ble helt snudd om av Herren. Han gjenforteller opplevelsen for mobben i Apg. 22.

I Apg. 24, 5 finner vi Paulus og hans første møte innfor guvernør Feliks, og hans anklagere Ananias og hans advokat Tertullus. Da er det □ □ at □ □ sistnevnte □ □ indirekte gir Paulus den attesten at han □ □ *var den øverste leder for denne bevegelsen «Veien» - som advokaten bare kaller (i nedsettende betydning) for sekten:*

«For vi har funnet ut at denne mannen er en pest og en oppvigler blant alle jødene rundt om i verden. Han er en leder for nasareernes sekt.» □ □ I Amplified Bible står det kanskje bedre poengtert, Paulus som selve lederen: ..and a ringleader of the sect of the Nazarines.

I vers 14 finner vi tidlig i Paulus' forsvarstale for Feliks, at han er rask på pletten til å korrigere anklagerne:

*«Men det vedgår jeg for deg, at etter den □ □ **Veien** □ □ som de kaller en sekt, tjener jeg våre fedres Gud slik at jeg tror alt det som er skrevet i loven og i profetene.»*

Dette □ □ var □ □ ennå i den tiden da Paulus bare forkynte Guds kongerike til □ □ Israel og Den nye Pakt til dem. Slik også Tertullus sa, vers 5. Paulus var en oppvigler □ □ *blant alle jødene rundt om i verden.*

Når vi så, ved slik enkel gjennomgang av bibelhistorikk, ser at det ikke var Peter og de elleve som stod i fokus men Paulus, hvordan i all verden kan det ha seg at de fleste

kristne bevegelser/trossamfunn hele tiden referer til Peter og de elleve når de skal tale fra Guds ord? Peter forsvinner ut av Apostelgjerningene fra og med kap. 13, hva gjelder virksomhet og lederskap.□□

Vi minnes gjerne Paulus' egne ord om sin virksomhet i 2. Kor.□□ 11, 23:

«Er de Kristi tjenere? Jeg taler i vanvidd: Jeg er det enda mer! Jeg har arbeidet mer. Jeg har fått flere slag. Jeg har oftere vært i fengsel. Jeg har ofte vært i dødsfare.» □

Paulus kommer videre i versene med en skrekkelig liste over angrep imot ham – både på land og på vann.

I hele den kristne virksomheten i den tidlige tiden og opp til slutten av Paulus' liv (vi vet ikke når han døde) FANTES IKKE Matteus, Markus og Johannes' evangelier. Man antar at Lukas og Apostelgjerningene fantes fra tidligst år 62 e. Kr.□□ som nevnt, eventuelt fra år 73 som noen mener.

Jeg håper virkelig at våre pastorer og evangelister etter hvert vil ta rev i seilene og komme seg fort over til Paulus – og BARE Paulus – hva gjelder referanser som går på troslære.

Faktisk var hele virksomheten til Peter og de elleve, med oppdraget å forkynne til Israel innen landets grenser OPPHØRT helt. Israel falt fra Gud i år 62 da det jødiske lederskapet i Rom, som siste skanse, hadde sagt nei-takk til Paulus sin forkynnelse av Kristus og hans komme for å gi Israel kongeriket på jord.

Paulus sluttet også kontant med å forkynne til jødene□□ om kongeriket på jord.

Han gikk over til BARE å forkynne det Gud hadde vist ham om «Hemmeligheten» - den frie internasjonale nådefrelsen, slik vi leser i Ef. 3, 1-9.

Israels stilling innfor Gud sett i lys av

menighetens tid.

Israels stilling innfor Gud sett i lys av menighetens tid.

Av Jan Lilleby

Denne artikkel er basert i stor grad på et kompendium jeg skrev for et bibelseminar jeg holdt i 2012.

ISRAEL I HISTORIEN.

Israel falt fra Gud slik vi finner i spennet mellom Apg. 28, 25-28 og Efeserbrevets skriving – som skjedde i år 62 da Paulus var i Rom for ankesaken sin.

Tilga Gud jødedommen i en *total-forståelse*, korsfestelsen tatt i betraktning? □□

SVAR: Nei, på ingen måte! Jesu bønn på korset om å tilgi dem pga. deres uvitenhet, avkreftes og dimmiteres mot Israels harde respons på budet fra apostlene om å omvende seg og tro Kristus – de **VILLE IKKE OMVENDE SEG**, ergo så frastøtes de fra Gud og all kontakt brytes, Israel mistet alle sine rettigheter både landet deres og prestetjenesten. De ble sendt inn i en uhørt ødeleggelse, som begynte med deres opprør i 66 og endte i Sept. År 70 med katastrofalt mannefall. Vi skjønner lett at tilgivelsen i Jesu bønn på korset var knyttet opp mot dette at Israel skulle i de påfølgende år ha omvendt seg til tro på Kristus!

Israels ødeleggelse var bebudet i Jesu taler (lignelser, se Matt. 22, 7 og Luk. 13), i Peters taler, se Apg. 3, 22-23 der han gjentar Mose advarsel om ødeleggelse, Paulus gjentatte advarsler i 1. Kor. 10, 2. Tess. 2, for ikke å snakke om Rom. 1 og 2. □□ Dersom de ikke tok imot Kristus skulle de bli □□ «...utryddet av folket...».

Israel i vår tid, helt siden år 70, ligger under den nasjonale bannbulle fra Gud Herren, og er ikke hans nasjon på jord, slik det var gitt dersom de hadde overholdt hans bud og lov. Hadde de tatt imot Kristus, ville ingen ødeleggelse rammet dem. □□

Esek. 36 beviser en ubrutt syndelinje/og unåde over Israel som nasjon, i forhold til hele tidsrommet fra deres ødeleggelse (Esek. 36, 19) og fram til at Jesus kommer med tusenårsriket etter først å ha hevnet seg □□ på den falne anti-kristelige jødedommen (sionismen) som framgår av Esek. 36, 23: □□ «Jeg vil hellige mitt store navn (Jesus), □□ **som er blitt**

vanhelliget blant folkene, det som dere har vanhelliget (spottet!) blant dem. Og folkene skal kjenne at jeg er Herren (Kristus), sier Herren Herren, når jeg helliger meg på dere for deres øyne.»

Hvordan kan det være at kristen-sionismen lærer at Gud har opprettet Israel igjen og velsignet dem – når vi i Esek. 36 presenteres for en ubrutt praksis i jødedommen som påkaller Guds svære vredestraff over dem? De påstår (rettelig så) å ha spottet/vanhelliget Herrens navn i hele den tiden DE HAR BODD I SPREDNINGEN BLANT VERDENS NASJONER!

Vi skjønner at sionismen ikke har noen sak som kan forsvares. Den er allerede totalfallitt, for Guds Ord kan ingen stå imot i denne saken. Denne helligelse av Herrens navn imot jødedommen, er det samme som flere av profetene kaller 'Hevnsens dag' – av Jesus kalt for 'Den store trengselstiden' – og Jeremias kalte den for 'Jakobs trengsel'.

Dette temaet med Esek. 36 hadde jeg med i mitt første seminar i Kristiansand våren 2011, for de som husker. For å finne ut hva som eksakt skal skje når tiden kommer for denne helligelsen av Herrens navn på det *vantrou ondsinnete Israel*, så må vi til Åpenbaringen. Likeså bør man lese Sak. 13, 8 om at *bare en tredjedel* vil overleve denne 7-årige trengselstiden i Israel.

ISRAEL I MODERNE TID

Det var Israel som var først ute med å sprengre bomber på markeds plasser og busser/tog, for i mandatperioden med britene prøvde de å skremme dem ut av Palestina. Bombingen av Hotel David med 90 drepte. Irguns brutale angrep på en palestinsk landsby med over 200 drepte menn, kvinner og barn. Flere årtier før PLO ble opprettet av Yassir Arafat og Abdel Nasser i 1962. Sak. 8, 13: «..likesom dere var **en forbannelse blant folkeslagene, du Judas hus og du Israels hus...**». Ikke araberne og palestinerne, men jødene!

Vår tids buss-sprenginger i Jerusalem og andre terror-dåd fra PLO, og siden påfølgende arabisk-palestinske fanatikere, må historisk sett betegnes som et gjensvar/hevn på Israels (Irgun og Haganah) terror og drap på palestinere. Listen er lang i Israels disfavør...som jo kristen-sionismen påstår er en nasjon styrt av Gud og velsignet av Gud. Israels gjerninger viser at de ikke er av Gud, men deres nasjonsprosjekt er av anti-kristelig opphav, Satan, som bygger sin plattform for å sende sin messias-erstatte, Antikrist i sin tid.

Sionistiske bombe-terror angrep begynte allerede den 29. juni 1939 - her er et utdrag fra websiden til Middle East Policy Council, som viser til Irgun (Etzel) og Lehi (Stern banden). Begge disse grupper reflekterte synspunktene til Zeev Jabotinsky om at en selvstendig jødisk stat burde etableres på begge sider av Jordan elven, ved bruk av vold. **Mellom 1939 og 1942 utførte Irgun 60 terrorangrep, med 120 drepte palestinere pluss hundrevis av sårede.** For å påskynde britenes tilbaketrekking fra Palestina så myrdet Stern banden Lord Moyne den 6. november 1944 i Cairo. Den 26. juli 1946, sprengte Irgun King David Hotel i Jerusalem (se bildet), og 91 britiske liv gikk med samt at nær 500 mennesker ble skadet. Hotellet var base for britenes overvåking av mandatet. Stern bandens siste terror-dåd var å drepe Sveriges FN megler, grev Folke Bernadotte, 17. september 1948. Så langt Middle East Policy Councils uttalelser. Deres web er mepc.org for dere som vil lese mer om dette.

Utvisnings-dommen Gud gjennomførte i år 70 og ødeleggelsen av nasjonen, står dermed ved makt i vår tid. Deres terror-dåder og landprosjekt er ikke av Gud, selv om Gud visste om at dette ville skje i endetiden. Prosjektet er framdrevet av onde, og faktisk illuminatiske krefter, visse frimurer-losjer i verden. Selve sjefsbiksen er Rotschild-dynastiet, som står bak byggingen av høyesteretts-bygget i Jerusalem, og sannsynligvis også vil stå bak byggingen av et tredje tempel snart. Bannbullen mot Israel vil ikke oppheves av Herren før han er kommet tilbake...

Se mine tre bøker i Israel-trilogien. Kan kjøpes her på nettsiden, se egen liste.

De ble kastet ut av landet ved benyttelse (fra Guds side) av romerhærene (kalt Kongens hær, i Matt. 22, 7), og de ble i hht. Josefus' krigshistorie deportert tilbake til Egypt som slaver, men ingen ville kjøpe; Mose profeti i 5. Mos. 28, 68 oppfylt i årene 70-71. Dette sier oss alt: Gud har annullert nasjons-prosjektet helt. Det må en ny utvelgelse til, og den vil komme i og med Den store Trengsel

(se min bok om Moses og Elias som kommer med Hevnens dag).

Israel er Babylon skjøgen i Åp. 17-18; Israels flagg med heksagrammet, utgjør Dyrets merke og har magisk okkult tallverdi 666; for at Antikrist (Åp. 13ff) skal kunne gjennomføre full kontroll av innbyggerne og tvinge dem til å tilbe ham, skal dette logo, stjernen, prentes i panne eller hånd, og bare disse vil få kjøpe eller selge. Allerede ser vi påbegynt den nye 'Berlinmur' som skal sperre dem inne sammen med dette monstret! Jødedommen er grunnet på den babylonske Talmud læren, der en finner grov spott av Jesus. Talmud er Israels offisielle religion. Religionen er satanisk i dens natur, og rent anti-kristelig. For ikke lenge siden fremmed Netanjahu et lovforslag at Talmud skal være Israels eneste religion. Personlig har jeg ikke fulgt opp denne saken, og vet ikke hva som siden har skjedd med forslaget.

FN og San Remo konferansen i tidligere tid, mener å lovlig ha opprettet Israel som nasjonalhjem for jøder fra hele verden. Men Gud har ikke talt i og med dette. Han er taus, og himmelen er lukket med syv segl!

(Det er derfor trengselstiden begynner med at engler bryter de syv segl i Åpenbaringen). Når Gud lar høre fra seg etter 2000 år med taushet overfor Israel, så braker det løs med domshandlinger!

Guds domslutning fra år 70 står fast og urokkelig, og det kommer en domshandling nummer to siden år 70: **Syv års trengsel og plager** som skal både hevne vanhelligelse av Herrens navn på den ene siden (Esek. 36ff), men samtidig bli en streng tuktt til å falle på kne og påkalle det navn de før har vanhelliget: Jesus Kristus.

Kristen-sionismen: Kristne kan ikke støtte både lys og mørke i ett og samme. Man kan ikke støtte den antikristelige, ugudelige, Jesus-hatende, og ulovlige staten Israel, og samtidig hevde at man elsker Jesus Kristus! Få sionismen vekk fra ditt liv...og lær deg heller å forstå Bibelen og Guds ord rett!

Misjonsbefalingen i Matt. 28

ble aldri talt til menigheten, men bare til Israels messianske troende DEL 3

Misjonsbefalingen i Matt. 28
ble aldri talt til menigheten,
men bare til Israels messianske troende.

DEL 3

Av Jan Lilleby

Det er noen ganger vanskelig å gi slipp på en sak hva gjelder visse temaer i Bibelen. Og slik en sak har vi nettopp i dette som omhandler «Misjonsbefalingen». Hvis vi prøver å se an hele denne markante hendelsen i bibelhistorien, idet vi tar på oss logistikkbrillene, og studerer alt med tanke på tid, sted, bibelsymbolikk, ja alt som kan spille inn på denne hendelsen – da trer det fram et bilde som virkelig *sementerer hendelsesforløpet*, slik at vi skjønner at Gud styrte alle ting og hadde alle beregninger inne for at det skulle skje slik det skjedde! □

Unnskyld meg for den lange setningen.

Dermed synes jeg vi bør stille noen ledende spørsmål:

1: Hvorfor lot Gud det falle seg slik at Den Hellige Ånd ankom og fyllte disippelflokken som var samlet på Den øvre Sal i Jerusalem, akkurat på den dag i året (!) da det var desidert tettest med folk fra største delen av den siviliserte verden i byen?

2: Som en motsats til dette, hvorfor lot ikke Gud Den Hellige Ånd falle over dem – etter at pinsen var over og alt var blitt rolig og normalisert i Jerusalem? Så kunne alt foregått i stillhet og ordnete former.

3: Var det bare denne ene beskrevne «Pinsefestens Dag» slik vi ser i Apg. 2 – kom det ikke en slik mosaisk jødisk festdag hvert eneste år i henhold til Israels lov?

En kunne dra på her med flere spørsmål, men dette får holde. Jeg skriver bare en liten artikkelserie og ikke en bok.

Leseren vil huske at jeg i forrige artikkel-del (Del 2) påpekte et forhold i bibelsk-gresk tekst, der det er slik at ordenene fra Matt. 28 om å «..gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, idet dere...» også fullt forsvarlig kunne oversettes med «..gjør disipler av folk FRA alle nasjoner, idet dere..».

Se på dette i logistikk-perspektiv:

Jesus Kristus visste helt hundre prosent hva som skulle skje på pinsedagen i Apg. 2. Da skulle titusenvise av jøder fra hele Romerriket komme til Israel og samles i stort antall i Jerusalem der de etter pålegg fra Mose lov skulle tre frem og feire den femtiende dagen i festlighetene som begynte med Det Usyrede Brøds høytid, påsken. Pinsen var høydepunktet. Jesus skulle gi disiplene en alle tiders 'Flying Start' som vi sier, på dårlig norsk. I stedet for at disiplene (apostlene) skulle sendes ut i hele verden med budskapet om Jesus og Kongeriket han skulle etablere i Israel (slik kristenheten har feilaktig trodd i alle år) – så var det bestemt av Herren å gjøre dette helt motsatt: Han lot folkeslagene komme til apostlene, - et genialt logistisk trekk. Pinsefestens dag var jo nærmest som skapt for dette oppdraget han hadde gitt apostlene!

Faktum er at Apg. 2, 5 gir oss denne logistikken enkelthet så vel som genialitet og sier rett på sak: «Nå bodde det (nå, pga pinsefesten) i Jerusalem gudfryktige jødiske menn FRA ALLE FOLKESLAG under himmelen.»

Dette går like inn i nerven jeg har påpekt vedrørende bibelsk-gresk oversettelse, med en hundre prosent matchende ordlyd.

Faktum var jo at Jesus sendte sine apostler for å tilby JØDENE kongeriket i Israel, der altså Jesus skulle være kongen. De skulle ikke ut i den store verden som sådan, men budskapet var innrettet til JØDENE. Gud skulle ha full aksept fra Israel først, deretter skulle han sende ned Jesus til dem fra himmelen.

Apg. 1, 4 er helt påtakelig når vi søker å sementere

hendelsesforløpet slik det var: «Da han var sammen med dem, BØD HAN DEM AT DE IKKE SKULLE FORLATE JERUSALEM, men vente på det som Faderen hadde lovt (se vers 8)».

Å forbli på rett sted til rett tid var helt essensielt i dette tilfellet, derfor leser vi at Jesus kraftig poengterte at de MÅTTE VÆRE I JERUSALEM. Logistikk altså, for å bruke dette moderne uttrykket igjen. Tingene må være på plass ikke bare på riktig sted, men til rett tid.

Et klart og utvetydig tegn på at Jesu misjonsbefaling til sine disipler var myntet på AKKURAT DENNE ENE DAGEN i pinsefeiringen i Jerusalem år 32 e. Kr. Misforstå ikke, selvsagt ville misjon deretter fortsette til jødene i landet. Det forteller Apostelgjerningene jo i detalj. Endog sendte jo også Gud ut Paulus til jødene og proselytter utenfor landets grenser, særlig jødedommen i det østlige Romerriket (ref. Apg. 13ff). Dette var omkring 11-12 år etter pinsedag i Apg. 2.

Apg. 2, 8-11 lister opp en 13-14 språk/dialekter inkludert jøder fra Rom, som var og overhørte alt som skjedde da Den Hellige Ånd falt på de omkring 120 troende disiplene. De ble sjokkerte over at de troende jøder der talte over hverandre og samtidig på samtlige språk representert slik at alle kunne forstå det som ble sagt. Første gang det rapporteres om såkalt tungetale i Bibelen.

Vers 8 er klar på at dette var et sjokk: «Hvordan kan det da gå til at hver av oss hører vårt eget språk, det som vi er født i»? De utenlandske jødene hadde forstått at de som talte jo var innfødte galileere!

Så går vi videre, til mitt punkt 2 ovenfor: Hvorfor ikke la Den Hellige Ånd falle på disiplene i den rolige tiden ETTER pinsen, når ting ville være mere normalisert?

Mitt svar er enkelt: Gud gjorde jo det! Den Hellige Ånd falt over dem, men nå var det bare ikke i den travle overbefolkede pinsehøytiden. Det var gått antakelig så mye som 2 kanskje 3 år, og det var ikke noen høytid i Apg. 4, 31 – men etter at Peter og Johannes hadde blitt sluppet fri fra fengsel så samles menigheten til bønn, og i samstemthet ba de Gud å holde øye med deres forfølgere samt å gi menigheten kraft til å virke fortsatt med tegn og under og helbredelser i Jesu navn. Og så leser vi da i vers 31:

«Og da de hadde bedt, skalv stedet der de var samlet. OG DE BLE ALLE FYLT MED DEN HELLIGE ÅND, og de talte Guds ord med frimodighet».

Allerede fra og med den første pinsefestens dag i Apg. 2 var jøder fra hele verden gjort oppmerksom på Jesus og hans død og oppstandelse, og store tegn og helbredelser fulgte. Hele 3000 jøder tok til tro på Jesus denne dagen og forsamlingen fikk fullt opp med å døpe dem i vann (Apg. 2, 41).

Siden ble antallet troende økt til omkring 5000 (Apg. 4, 4). Dette lar oss se på punkt 3 ovenfor: Hva med de framtidige pinsefeiringer?

Vi forstår lett at siden det nå var blitt 5000 medlemmer i den messianske jødiske menighet i Jerusalem, og antakelig

økende, om ikke i så stor hastighet som da dette begynte, så ville besøkende **deltakere i pinsen hvert år** bli minnet om Jesus og få høre igjen prekenene til de eldste og apostlene som var tilstede.

Det er ikke noen tilfeldighet at vi finner igjen pinsefeiringen nevnt i Apostelgjerningene, da med Paulus i rollen som apostel på reise, Apg. 20, 16:

«For Paulus hadde bestemt seg for å seile forbi Efesus, så han ikke skulle bli oppholdt i Asia. For han **skyndte seg for å nå fram til Jerusalem til pinsedagen**, om det var mulig for ham.»

Paulus ville gjerne overholde pinsefeiringen, han var jøde, og han ofret til og med et påtenkt besøk i Efesus for heller å prøve å nå fram til Jerusalem i tide! Dette sier en hel del – og ikke minst ser vi at det ennå ikke var åpenbart for Paulus at det skulle komme et fritt nådeevangelium, et internasjonalt evangelium om nådefrelse til alle som tror. Ennå var det bare tiden da apostlene talte tilbudet om Guds kongerike på jord til jøde først, så greker proselytt.

Vel framme i Jerusalem finner vi Paulus i selskap med Jacob og de ledende eldste og vi finner ut status om menighetens virksomhet – dette er omkring år 58 e. Kr. – altså hele 25-26 år etter pinsedag i Apg. 2:

Apg. 21, 20: «...du ser, bror, at **mange tusen** blant **JØDENE** er kommet til troen, og alle er de nidkjære for loven.»

Paulus finner ut i denne sammenkomsten at han blir løyet på av vantro jøder så vel som troende, at han lærer frafall fra Mose lov. En fjær var blitt til fem høns. Paulus lærte at hedninger/proselytter som kom til tro ikke skulle avkreves omskjærelse mv. Dette var jo i samsvar med alle apostlene, se Apg. 15, 19-20. Nå var det satt ut baktalelser og løgn om Paulus: Han lærte at ingen skulle omskjæres og at ingen behøvde å følge Mose lov.

Dermed får vi den kjente rituelle renselsen som Paulus går inn i og raker av sitt hår og gir offer i henhold til Mose lov. Han ville prøve å stoppe baktalelsene.

Dermed ser vi her ved de tre punktene jeg har berørt hvordan Gud styrte det hele slik at budskapet om Jesus som Messias og et kommende kongerike i Israel ved Jesu gjenkomst, kunne bli gjort kjent for Israel både de innen landets grenser og de utenfor, i diasporaen i Romerriket. Paulus ble spesialist på de utenfor.

Dette er med å bekrefter, ved sin samlede 'logistikk', at det ikke ble forkynt noen fri nådefrelse i rammen av et internasjonalt evangelium til verken jøder eller hedninger i denne tiden. Misjonsbefalingen hadde bare å gjøre med profetiene om et framtidig kongerike i Israel der Jesus skal være kongen. Det ble talt bare et jødisk nasjonalt evangelium, jøder først så greker (Rom. 1, 16).

Gud hadde arrangert en 'Flying Start' i og med pinsedag i Apg. 2 i år 32 e. Kr.

